

hos Beværtere, for dem er det kun 11 Timer. Her i Konventionen er ikke 12 Timer, men kun 11 Timer fastslaaet som den samlede Hviletid, der regelmæssigt skal være fra Kl. 7 Aften til Kl. 6 Morgen, men som kan forskydes, hvis man anmelder det til vedkommende Fabrikinspektør, for saa vidt Virksomheden hører ind under Fabrik- og Arbejdstilsynet, ellers skal det anmeldes til Politiet. Endvidere bestemmes det, at i Brødfabrikker, Brød- og Kagebagerier samt Konditorier kan Arbejdstiden forskydes saaledes, at den tager sin Begyndelse Kl. 4 om Morgenen paa Vilkaar af, at de paagældende ikke beskæftiges i Virksomheden efter Kl. 5 Eftermiddag. Dette kan ikke siges at være i Strid med Konventionen, der netop fastslaar, at hvor Natarbejde i Bagerier er forbudt for alle Arbejdere, kan Tidsrummet Kl. 9 Aften til Kl. 4 Morgen for Bagerier træde i Stedet for Tidsrummet Kl. 10 Aften til Kl. 5 Morgen, idet Konventionen gaar ud fra, at ved „Nat“ forstås Tiden fra Kl. 10 Aften til Kl. 5 Morgen. For Mejeriers Vedkommende kan Arbejdstiden forskydes paa samme Maade; der kan man begynde Kl. 5 om Morgenen. Naar det skønnes nødvendigt for den faglige Uddannelse, kan det, hvor der er kontinuerlig Drift, tillades, at de unge Mennesker ogsaa arbejder i Nattetimerne, hvis der bliver indgivet Andragende derom til Arbejdsraadet. Der skal føres et Register ved hver Fabrik over de unge Mennesker, der ansættes der, for at man kan føre Kontrol. I § 4 gives der Tilladelse til, at unge Mennesker mellem 16 og 18 Aar ved indtrædende Naturomstændigheder, Ulykkeshændelser eller andre lignende Begivenheder, hvis det er nødvendigt for Virksomhedens regelmæssige Drift, ogsaa kan arbejde i Nattetimerne, for saa vidt Direktoratet for Fabrik- og Arbejdstilsynet eller ogsaa Politiet giver Tilladelse dertil, efter at et skriftligt Andragende er indgivet. Et skriftligt Andragende behøves ikke, hvis der indtræder vis major, idet der nemlig bestemmes, at naar der er indtraadt en Forstyrrelse eller en Skade, der kræver uopholdelig Udbedring, er blot en skriftlig Meddelelse tilstrækkelig. Denne Lov maa altsaa gælde for de unge Mennesker, der ikke arbejder under nogen Lærekontrakt. De, der arbejder under Lærekontrakt, har andre Vilkaar, nemlig de Vilkaar, der er fastsat i § 7 i Lærlingeloven, som vi vedtog i Foraaret. De har en samlet Fritid paa 12 Timer. Jeg skal

tillade mig at anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme; det bestemmes i det, at Loven skal træde i Kraft den 1. Januar 1922.

Trier: Det Lovforslag, som vi her behandler, omhandler to forskellige Ting. For det første omhandler det den nødvendige Lovfæstelse af de Regler, som er vedtaget i Washington-Konventionen om Børns og unge Menneskers Arbejde, for det andet indeholder det en Ændring i Lærlingeloven, som ikke er foranlediget ved, endsiges nødvendiggjort af Washington-Overenskomsten.

Jeg skal nu først tale om Bestemmelserne i Henhold til Washington-Overenskomsten og skal gøre opmærksom paa, at da denne Sag blev behandlet i Udvalget i Fjor, blev der i Udvalgsbetænkningen af Socialdemokratiet henstillet, at Bestemmelserne i Fabrikloven, i Bageriloven, i Lærlingeloven og i denne Lov samledes, saaledes at Fabrikindehaveren kunde være klar over, hvilke Regler der gjaldt for de unge Mennesker mellem 14 Aar og 18 Aar. Som det nu er, maa en Fabrikejer, der ikke vil overtræde Arbejdstidsbestemmelserne, tage sin Lærlingelov frem og se, hvad der gælder Lærlinge, for Arbejdsdrengenes Vedkommende maa han tage sin Fabriklov frem, og endelig bliver Arbejdstidsbestemmelserne ændret i Henhold til dette nye Lovforslag, men nogle af Reglerne i Fabrikloven gælder endnu. Han skal altsaa have Lærlingeloven, Fabrikloven og denne nye Lov, og hvis han har Bageri samtidig, skal han endvidere have Bageriloven. Jeg forstaar ikke, at en saadan Henstilling fra Socialdemokratiets Side ikke har kunnet tages til Følge, da den dog kun havde til Hensigt at faa Forslaget formet paa den klareste og bedst mulige Maade.

Endvidere er der i Lovforslagets § 6 nævnt visse Bestemmelser i Fabrikloven, nemlig §§ 21, 27 og 28, som forandres ved denne nye Lov. Jeg vil gerne tillade mig at spørge, hvorledes Forholdet stiller sig med Hensyn til Fabriklovens § 2 om de kommunale Vedtægter, Kommunerne kan udstede for at begrænse Arbejdstiden for andre end dem, der falder ind under Fabrikloven. I Lovforlaget § 1, næstsidste Stykke, staar: „Foranstaaende Bestemmelser gælder ikke Virksomheder, i hvilke kun Medlemmer af det paagældende Barns eller unge Menneskes egen Familie beskæftiges, ligesom de ikke finder Anvendelse paa en Budtjeneste eller paa Ar-